

Zihin Bir Tarla Gibidir

Tıpkı bir tarla gibi işlenmiş zihin, yaşam enerjisine güç ve sağlık verir. İşlenmemiş zihin ise yaşam enerjisini sakatlar, kötürüm bırakır.

"Ne ekerseniz, onu biçersiniz!" (Galatyalılar 6: 7).

Bu kadim ve kutsa söz, insan zihninin doğasını anlatan en özlü ifadelerden biridir. İnsan zihni, işlenmemiş bir tarla gibidir; eğer onu kendi haline bırakırsak, orada ısırgan otları, dikenler ve zararlı bitkiler kendiliğinden biter.

Süryanicede bu tür işlenmemiş, boş bırakılmış tarlaya **"haklo d-edyo"** (ܐܬܪܐ ܕܥܕܝܐ) denir. Öte yandan, emek verilmiş, sulanmış, düzenli olarak ekilmiş ve bakımı yapılmış bir tarla ise **"haklo d-şekyo"** (ܐܬܪܐ ܕܫܝܟܝܐ) olarak adlandırılır.

Bu metafor, insan zihni için de aynen geçerlidir. Zihin, kontrol edilmez ve eğitilmezse, kendiliğinden gelişen düşünceler genellikle karmaşık, dağınık ve verimsiz olur. Kaygılar, önyargılar, yanlış inançlar ve olumsuz duygular, işlenmemiş bir tarla gibi zihnimizi sarar. Bilgi ve bilinçle işlenmeyen bir zihin, kolayca manipüle edilebilir, yanıltıcı düşüncelerle dolabilir ve kişinin iç huzurunu kaybetmesine neden olabilir.

Buna karşılık, işlenmiş bir zihin tıpkı iyi bakılmış, verimli bir tarla gibidir. Okuma, düşünme, sorgulama ve bilinçli öğrenme ile beslenen bir zihin, bilgeliği ve anlayışı artırır. Aziz Mor Efrem'in (306-373) dediği gibi: **"Bilgelik tohumu, ancak temizlenmiş ve sulanmış bir zihinde filizlenir."**

Sonuç olarak, zihnimizi **"haklo d-şekyo"** gibi verimli bir tarla haline getirmek bizim elimizdedir. Çünkü emek vermediğimiz bir zihin, zamanla kontrolümüzden çıkar ve **"haklo d-edyo"** gibi dikenler ve yabani otlarla kaplanır. Oysa bilinçli çaba ile işlenmiş bir zihin, bilgeliğin ve huzurun kaynağı olur.

Burada sorulması gereken soru şudur:

Hayatın karmaşıklığı içinde zihnimizi nasıl bir tarla haline getirmeyi seçiyoruz? Kendimizi aşarak acıyı şefkate dönüştürmek için yaptığımız zihinsel faaliyetler nelerdir?

Hayat, insana pek çok sınav sunar. Acı çekmek, kayıplar yaşamak ve hayal kırıklıklarıyla yüzleşmek insan olmanın bir parçasıdır. Ancak bu deneyimlerin bizi nasıl şekillendireceği, tamamen bizim seçimimize bağlıdır. Süryani bilgeliği, acıyı düşman olarak görmek yerine, onun içinde saklı olan öğretileri keşfetmeyi öğütler. Çünkü acının içinde bir tohum vardır ve onu neyle suladığımız, nasıl bir meyve vereceğini belirler. Eğer bu tohumu öfke ve intikamla beslersek, içinde kaybolacağımız bir diken tarlasına dönüşür. Fakat onu sabır, anlayış ve şefkatle büyütürsek, hem kendimize hem de başkalarına gölge olacak bir ağaç yetiştirebiliriz.

İnsan, kendi acısını nasıl taşıdığıyla gerçek kimliğini ortaya koyar. Öfke, yıkıcı bir ateş gibi her şeyi tüketirken, şefkat yaraları iyileştiren bir merhem gibidir. Süryani bilgelerinin dediği gibi, **"Bağışlama, ruhun zincirlerini kırar."** Kendi içindeki zincirleri kırmadan, başkalarına özgürlük sunmak mümkün değildir. Gerçek iyileşme, yaşananları inkâr etmek değil, onların içindeki hakikati görüp kendini yeniden inşa etmek ve sağlam karakter oluşturmaktır.

Acının en büyük yanılsaması, insanın ona mahkûm olduğu düşüncesidir. Oysa ruhun derinliklerinde bir ışık yanmaya devam eder. Bu ışık, hakikati arayanların yolunu aydınlatan kandildir. Süryani düşüncesinde **"nuhro dhaye ܢܘܗܪܐ ܕܚܝܐ"** yani "hayat ışığı" kavramı vardır. İnsan, ne kadar karanlığa çekilirse çekilsin, içinde taşıdığı bu ışığı uyandırabilir.

Zihnini güzelliklerle, bilgelikle ve sevgiyle dolduran kişi, acının onu yönetmesine izin vermez. Mor Efrem'in (306-373) ilahilerinde dediği gibi, **"G nl  sevgiyle dolu olanın göğsünde, bütün dünya için bir liman saklıdır."**

Eğer insan kendi içindeki o limanı keşfederse, fırtınalar ona zarar veremez.

Kendi acısını aşabilen kişi, başkalarına da ışık olur.      yaşadığı her zorluk, bir başkasına rehberlik edecek bir deneyime dönüşür. Süryani bilgeliğinde, hakikate ulaşmanın yollarından biri de içsel olgunlaşmadır.

Zira hakikat, sadece dışarıdan öğrenilmez; bazen en büyük dersler, insanın ruhunda sessizce filizlenir. Kendini aşmak, incitenleri yenmek değil, acıyı şefkate dönüştürebilmektir.      gerçek zafer, ruhun özgürlüğüdür.

Yusuf Beğtaş